

21 Radical

COTIDIAN INDEPENDENT • SIBIU

Anul III,
(CCIL)
Nr. 358
Vineri,
I
Mai
1992
5 lei

Mi-a spus mie o verișoară

... cit despre turneele domnului Iliescu s-a lămurit tot natul: intră acolo unde Ceaușescu n-ar fi pășit niciodată, în fabricile de încălziri, (Pantofobia era explicabilă pentru ucenicul elismar!). Și domnul Iliescu dă indicații cum se înșirează tenișii; dă explicații, într-un veritabil avânt ideologic marxist, cum vine și devine, la o adică democrația; totul, firește, în adunări spontane de simpatie pentru președinte și de antipatie pentru monarhie. Dar, Dumnezeu să-l aibă-n pază — vorba aia: „a vorbit Ion că și el e om“.

... s-au umflat (cu pleavă) agrarienii, și-au tropăit prin țară să ne propovăduiască fermierul, care, bietul de el, încă nu și-a văzut actul de proprietate asupra pământului strămoșesc. Dar Surdu, surd la vorba adevărului și orb la tufa de măracini, îi dă înainte cu „noi facem și dregem“ pentru a fi aleși în viitorul parlament, deși au fost surzi ca secretarii cu probleme agrare în comitetele județene peceriste; au experiență agro-ceapistă, domnule!

... unui rătăcit printre fotoliile parlamentare (mut și surd pînă mai zilele trecute) i s-a dat sarcina de onoare de a-și apăra partidul, șeful și... liberalismul — el fiind liberal cîmpeneș, adică de-al d-lui Cîmpeanu. P.N.L.-ul, ieșind din Convenția Democratică — din ce rațiuni? — are nevoie de... democrație. Și, ca atare, pune un „uitat printre morminte“ să facă ordine printre vii. Adică, noi am fost în Convenție, șeful a zis să ne retragem și ne-am retras; semnul Convenției este cheia și noi nu mai vrem chei, așa că jos cu cheia... că mi-a spus mie o verișoară din Ciorogirla Nămoasă că dacă nu mai sînt cheie nu mă mai votează și eu vreau să mă aleg, că eu de revoluție... și noi cîmpeniștii de prin cîmpeniști... sîntem liberalizați și... parlamentul e ou noi...

Asta-i, nene Agămiță, ai gustat tu o momiță și-ai făcut o mare fiță...

TRAIAN SUCIU

Următorul număr
al ziarului apare
MĂRTI 5 MAI 1992

Propagandă politico-diversionistă

În etapa „democrației originale“, învățămîntul politico-ideologic se desfășoară, la fel de original, prin metoda itinerantă a mitingurilor spontane. Cursul intensiv de indoctrinare marxist-leninistă este susținut sub conducerea celui mai „competent“ și serios la un înalt grad de eficacitate, prin „îmbinarea creatoare“ a campaniei agricole de primăvară cu cea electorală, susținute prin vizite de lucru.

Cartea Istoriei Românilor s-a deschis la capitolul ADEVĂR, cu prilejul sărbătoririi, în acest an, a Învierii Domnului. În ciuda furiei nestăpînite a „liber cugetătorului“ ateu de la Cotroceni, cu acest prilej s-a mai scris o filă

memorabilă în curgerea vremii.

Intrat în panică, uzurpatorul a pus la cale o „secero-ciocaniadă“ antimonarhică, mascată printr-o vizită de lucru, menită să apere „cuceririle revoluționare“. Cu totul întimplător, desigur, vizita se desfășoară tocmai în acele zone ale țării în care, în decembrie '89 nu s-a întimplat nimic și unde prezentul este la fel ca trecutul foarte recent.

„Propagandistul prezidențial“ dovedește o ignoranță absolută în sfera noțiunilor ce definesc democrația, monarhia constituțională, legalitatea, sau constituționalitatea. În schimb are un nemăsurat și nestăvilit apetit de putere, sus-

ținut de teoria „despotismului luminat“. Încrederea în socialism și respingerea categorică a monarhiei constituționale, precum și cramponarea de trecut dovedește totala opacitate a personajului în capacitatea de convertire la ADEVĂR. Agățarea cu obstinație „înrocenată“ (vocală aparținând) de putere, prin invocarea ca temei legal a unor acte frauduloase, precum cele din 30 decembrie 1947, 20 mai 1990, ori 8 decembrie 1991 nu dovedesc decît lipsa de voință și de putință a desprinderii de trecut. Individul este ipoteca absolută a creditului neacordat de către Occident României.

prof. Nicolae POP

„Cîteodată este dezarmant numărul publicului (mă bucur eă am redus numărul de locuri din sală) care vine la teatru, într-un oraș care are universitate, bibliotecă și licee de specialitate“. Am citat cuvintele domnului Iulian Vișa, directorul Teatrului de Stat Sibiu.

De ce nu putem ocoli acest subiect? Pentru că tinerii, se pare, s-au îndepărtat de teatru. Totuși, recente premiere (în special CARTOTECA) de pe scena sibiană au reușit să-i capteze. Sperăm ca interesul să fie în creștere.

Am arătat într-unul din numerele trecute care sînt problemele cu care se confruntă, la ora actuală, Teatrul. Fi- rește, nu putem rămîne indiferenți nici la zbaterea celor de aici, pentru a oferi publicului cit mai multe spectacole de o înaltă ținută. Deci, ia-

tă ce ne așteaptă la teatru în următoarea perioadă:

• În 5, 9 și 10 mai se joacă „Chang-Eng“ (cu înlocuirea unui actor);

„Cortina sus!“

• În 7 mai, ora 19,00, Secția germană prezintă piesa „Nimic nu se plătește“;

• Din 18 aprilie s-au început repetițiile la „Decameronul“ (după Boccaccio), piesă axată pe o situație limită, între comedia necenzurată și tragedie.

• Din premierele stagiunii viitoare — după 15 septembrie — vom aminti „Jack Fatalistul“ după romanul lui Diderot și „Arhitectul și împăratul Asiriei“, în regia lui Iulian Vișa.

Despre cele două turnee care se apropie, în 7 mai la Piatra Neamț și între 12-14 mai la București am mai scris. Dar este foarte important să se înțeleagă că Teatrul se află

în fața unui turneu de prestigiu, la care e foarte important să participe, din datorie de a-i face pe alții să știe că există. Pentru aceasta — ne spune dl. Vișa — sîntem în căutare de sponsori“. Unde sînt bogății noastre cel plini la suflet și la pungă?

Despre participările internaționale sîntem în măsură să vă informăm că la această oră se duc tratative pentru participarea la un festival din Belgia, în luna octombrie. Pentru Festivalul Internațional „Shakespeare“ ce urmează, eu certitudine, să se desfășoare în anul viitor la Sibiu, s-au cerut de pe acum fonduri Ministerului. La această oră se așteaptă răspunsuri concrete în legătură cu participarea trupei sibiene la Sevilla cu piesa „CARTOTECA“ și sperăm că Ministerul nu va ocoli această opțiune, dînd șansa cuvenită și teatrelor din provincie.

E mult? E puțin? Numai publicul — cel care s-a (re)atașat de teatru — poate să decida.

Gabriela BALAN

Muzeul Civilizației Populare își redeschide porțile

Începînd cu data de 1 mai, ora 10, Muzeul Civilizației Populare — ASTRA își așteaptă din nou vizitatorii. În afară de expoziția propriu-zisă — îmbogățită cu un nou monument de tehnică populară: dîrstă transferată din satul Rucăr — muzeul oferă și următoarele servicii:

— plimbări cu locuile pe lacul decolmatat și reamenajat în cursul anilor 1990/91.

— petrecere la Hanul din Bătrîni — în stil tradițional românesc, cu mîncăruri specifice și cu băuturi servite din butoaie originale. Situat în spatele morilor de vînt, hanul are acces și direct din Calea Dumbrăvii, pe la poarta de intrare numărul 2.

— plimbări de agrement pe Aleea Călăreților, recent asfaltată și iluminată.

— chioșc de răcoritoare, patiserie, dulciuri și bere, situat pe marginea lacului.

— un nou set de cărți poștale color, inclusiv reproduceri după icoane pe sticlă.

Reamintim că în Piața Mică nr. 11 este deschisă, de asemenea, Galeria de artă populară, de unde pot fi procurate obiecte artistice autentice, certificate de specialiștii muzeului.

DUMINICA TOMII

În duminica următoare Sfințelor Paști se pomenește pipăirea de către Sfântul Apostol Toma a coastei și a miinilor Domnului Iisus Hristos, care au fost străpunse cu sulița și de cuie la răstignirea de pe Golgota.

Efectul acestei lucrări este convingerea acestui sfânt apostol despre învierea Domnului.

Iată istorisirea acestei convingeri scrisă în cartea cu slujbe bisericești dintre Paști și Rusalii:

„Cînd Hristos S-a arătat ucenicilor în seara zilei în care a înviat, Toma nu era de față, fiindcă, de frica iudeilor, încă nu se adunase cu ceilalți laolaltă. Dar, la cîtăva vreme după aceasta, venind și aflînd de venirea lui Hristos, nu numai că nu a crezut pe ceilalți ucenici, cum că E-au văzut pe El înviat, dar nici n-a crezut de fel, că Hristos a înviat, cu toate că era unul din cei doisprezece. Dar Dumnezeu, Cel ce toate le rînduiește spre bine, purtînd grijă pe de o parte și de acela singur, iar pe de altă parte printr-o economie mai bună, căutînd să facă, să fie crezută și mai virtos învierea de cei ce vor veni după aceea, lăsînd să treacă opt zile, pentru ca să aște și mai tare dragostea acestuia, și mai cu seamă să facă așa, ca cel ce nu crezuse să dea tuturor o credință și mai sigură în in-

viere, a venit din nou și ușile fiind încuiate ca și mai înainte, dar găsindu-se de față și Toma, a intrat la ei. Și spunîndu-le ca de obicei: „Pace vouă!”, s-a întreprins spre Toma și i-a grăit: „Adu degetul tău încoace și vezi miinile Mele și adu mîna ta și o pune în coasta Măa și nu fii necredincios, ci credincios” (Ioan, 20, 27). Iar Toma, cercetînd cu băgare de seamă și incredințindu-se prin pipăire (...) a strigat: „Domnul meu și Dumnezeuul meu!” (Ioan, 20, 28). Una pentru trup iar alta pentru Dumnezeu. Iar Hristos a zis lui: „Pentru că M-ai văzut, ai crezut? Fericiți cei ce n-au văzut și au crezut!” (Ioan, 20, 29). (Penticostar, Ed. VII, București, 1988, p. 64).

Incredințarea sfântului apostol a fost deplină; așa cum este recunoscută în cîntarea bisericească: „Toma, cu dreapta lui cea iubitoare de incredințare a cercetat coasta Ta cea de viață dătătoare Hristoase Dumnezeu!” Recunoașterea lui a întărit credința creștină de-a lungul veacurilor, eredităta celor ce „n-au văzut și au crezut” (Ioan, 20, 29).

În credința noastră — a celor de astăzi — recunoaștem: Mîntuitorul lumii prin învierea Sa este pentru fiecare credincios: „Domnul Dumnezeuul meu!” (Ioan, 20, 28).

Pr. I. BUTA

Unde sînt grădinarii de altădată?

În Sîmbăta Paștelui, Piața Gibin era pîmă de lume, în căutarea de miei pentru tradiționala mîncare a acestor zile.

Pe lîngă miile de oameni, erau alte mii de miei vii sau sacrificați deja, pe care puteai să-i cumperi după ce negociai îndelung prețul. Am trecut prin piață spre prînz. Miei se aflau mai mulți decît cumpărători dar legumele lipseau cu desăvîrșire. Puteai să oferi 1000 de lei pe o rădăcină de pătrunjel sau pe o căpătîină de usturoi că nu aveai de unde să le cumperi. Cu 30 de lei puteai să te duci acasă cu o rădăcină de țelină de mărimea unei nucii. La două mese se vindeau cu cinci lei firul ceapă verde de o mărime aflată undeva între o mină de pix și un ereion. Era coadă mare la mere. Am privit împreună cu prietenul cu care mă aflam în piață, în jurul nostru, cu tristețe regretînd plecarea în Germania a grădinarilor sași din Turnișor. Și cînd te gîndești cite legume aveam altădată!

Dan Ioan BOGDAN

Cursul valutar

Joi, 30 aprilie '92

Cursul oficial: un dolar SUA — 206 lei, o marcă germană — 124,50.

Cursul de schimb la Banca Națională:

Dolar SUA: 355 lei la cumpărare, 372 lei la vînzare
 Marca germană — 213 la cumpărare, 223 la vînzare.
 Lira sterlină — 624 la cumpărare, 655 la vînzare
 Franc elvețian — 230 la cumpărare, 241 la vînzare.
 Franc francez — 63 la cumpărare, 66 la vînzare.
 Șilingi — 30 la cumpărare, 31 la vînzare.

(G. B.)

PROGRAM

VINERI, 1 mai 1992

10,00 Actualități. • Meteo. 10,20 Calendarul zilei. 10,30 Film artistic. „Detectiv fără voce” (S.U.A., 1941). 12,00 Super Channel. 12,30 Desene animate. „Bugs Bunny”. 13,00 Din albumul celor mai frumoase melodii populare (II). 14,00 Actualități. • Meteo. 14,20 Studioul șlagărelor. 14,40 Ștefan cel Mare — Putna '92. 15,10 Bicentenera Rusă. 15,25 Magazin sportiv. 16,10 Video-ghid. 16,40 Tragerea Loto. 16,50 Actualități. 16,55 Emisiunea în limba germană. 17,

55 Pro patria. 18,40 Podul cu dor. 19,30 Desene animate. „Casa zburătoare”. 20,00 Actualități. 20,35 Sport. 20,45 Film artistic. „Aventurile lui Nestor Burma” (Franța, 1990). 22,15 Varietăți internaționale. 22,45 Film serial. „Familia Chisholm”, ep. 11. 23,35 Actualități. • Revista presei. 24,00 Top 10. 0,35 Gong! 1,05

SÎMBĂTĂ, 2 mai 1992

9,00 Bună dimineața! 9,50 Șahul de la A la Z. 10,00 Actualități. • Meteo. 10,10 1, 2 sau 3. 11,10 Descoperirea Planetei. 11,30 Alfa și Omega. 12,30 Ora de muzică. 13,30 7x7. 14,00 Actualități. • Meteo. 14,10 Tele-Club. 17,20 Baschet. 18,00 Itinerarii. 18,30 Mapamond. 19,00 La fîntina dorului. 19,15 Teleenciclopedia. 20,00 Actualități. 20,35 Film artistic. „Iubire pentru un bărbat total necunoscut” (Anglia, 1989). 22,25 Săptămîna sportivă. 22,45 Tele-Caba-

ret. 23,45 Actualități. 24,00 Film serial. „Eu spionez”. Ep. 8. 0,55 Rock-Panorama. 1,25

DUMINICĂ, 3 mai 1992

8,30 Bună dimineața! 9,30 Abracadabra. 10,20 Film serial pentru copii Operațiunea „Mozart”. Ep. 6. 10,50 Actualități. • Meteo. 11,00 Lumină din lumină. 12,00 Viața satului. 13,30 Interpreți de frunte ai cîntecului popular la Festivalul „Maria Tănase”. 14,00 Actualități. • Meteo. 14,10 Atlas. 14,30 Video-Magazin. 18,40 Convorbiri de duminică. 19,10 Film serial. „Dallas”, ep. 124. 20,00 Actualități. 20,35 Film artistic. „Reușita” (Anglia, 1985). 22,05 Show-ul de duminică. 22,40 Actualități. 22,55 Duminica sportivă. 23,20 Maestrul teatrului românesc. 0,20 Campionatul mondial de hochei: Canada — Ceho-Slovacia. 1,05 Închiderea programului.

Pornind, la pas, prin cetea tea presărată cu ziduri, turnuri și bastioane, pe înguste și întortocheate străduțe, pe sub întunecate bolți, pe ulițe în pantă și urcînd apoi bătrînele scări, descoperi o lume neobișnuită, vorbind despre veacuri și pagini de frîmîtată istorie.

De cîte ori ure sau cobor scările Sibiului, mă năpădesc gîndurile, mă cuprind emoțiile, un fel de dragoste pentru tot ce a fost și este și s-a zbu-ciumat în cetatea aceasta din inima țării.

Cu fiecare treaptă, parcă, întorc o filă de istorie.

Din veacul XIII străjuiește cetatea Pasajul scărilor. O-dinioară, pe ziduri și arce a-tirna federa sălbatică. Căsu-țele-ți zimbeau cu ferestrele încărcate de flori, printre grilajele din fier forjat. Dar a-cum scările sînt rupte, un ml-roș neplăcut (provenit de la canal) cuprinde pasajul, la fe-restre nu mai sînt flori...

De la Butoiul de aur, ure

SCĂRILE SIBIULUI

Trec mai departe pe sub Turnul scărilor și mă opresc la Podul minciunilor. Alte scări. De la capătul de jos se poate intra pe strada Azilului unde se află cel mai vechi spital din țară (1292). Merită să cobori și apoi să urci (pe lîngă farmacia ce aș dori-o mobilată în stilul vechilor localuri medievale), cu ochii în-

chiși, închipuindu-ți scările acestea ce te poartă spre Casa Artelor, încărcate cu glastre și jardiniere pline, ca într-un tablou de epocă...

Pe lîngă arcadele Casei Artelor, pășesc pe primele trepte ce duc spre Piața Aurarilor. Scările și casele păstrează izul epocilor apuse, totuși, parcă lipsește ceva. A, da, grațioasele grilaje din fier forjat de la ferestre, lipsesc florile, însemnele breslelor de altă dată de la ușile din lemn masiv sculptat, lipsește dughenele cu vitrinele încărcate...

Visuri...

Cu ele ure bătrîna uliță a Movilei și pătrund pe sub casa unde a creat o vreme compozitorul Gheorghe Dima. Cobor scările cu balustrada stricată, strîmbă, fără nici o floare, din fața mănăstirii Ursulinelor, intru pe ulița Magheului și dau prin coridor în strada Șelarilor și apoi Manejului cu zidul și Turnul bărbierilor, reștaurat (mă fac că nu observ mizeria) și dau să intru pe scările ce duc la Cinematograful Tineretului. Nu... nu mai cobor, las altora plăcerea să-și imagineze cum ar arăta aceste scări, întreținute și încărcate de flori.

Pe lîngă Bastionul Haller și Muzeul de Științe Naturale, intru pe Bulevardul Spitalelor, fostă Promenada cetății. Trec pe lîngă soclul fără bustul împăratului și placa de marmură ruptă pe jumătate și mă opresc pe rînd la cele trei arcade cu scări... Sus, bătrînele ziduri încărcate de istorie, aici treptele care parcă-și pun și ele întrebarea: cine oare veni-va să le mîngîie, să le repare? De altfel, ca și scările de la Continental, Casa de Cultură, magazinul Dumbrava, la cele din subteran, ori de la Bulevard, sau la capătul străzii Tribunei, ori din fața cinematografului Tineretului, altele pe strada Dealului, unele în spatele Spitalului militar, chiar și scările din Parcul Sub Arini ori din pasajele subterane, de la gară și de la pod, sau cele de pe viaductul din Ștefan cel Mare, ori de la Gara Mică, ca și monumentalele scări de la Casa Armatei ori Universitate...

Locuri pentru flori...

Scările Sibiului... trepte spre civilizație...

Primo CESARI

Lumini și umbre la Școala Generală nr. 10 — Turnișor

Miercuri, 29 aprilie a.o., ne-a sunat la redacție dl. Munteanu, administratorul Școlii Generale nr. 10 din Turnișor. Foarte indignat, dinsul ne-a semnalat că dimineața, înainte de începerea cursurilor, elevii și profesorii au avut surpriza să găsească mai multe geamuri sparte. Corpurile delict: cîțiva bolovani cit capul unui copil și niște lemne au fost găsite pe podeaua claselor respective.

Deplasîndu-ne la fața locu-

lui, am purtat o convorbire cu doamnele profesoare Vilceanu Doina — directoarea școlii și Ogneru Inge — dir. adj. și am aflat următoarele: „În ultima vreme avem mari emoții în fiecare luni dimineața. Căci toate cazurile — și au fost multe — cînd ni s-au spart geamurile, s-au petrecut în timpul week-end-urilor. Deci, luna e ziua cînd, de obicei, ne vedem obligați să schimbăm geamurile sparte. Data trecută cînd s-a întîmplat una ca asta a fost exact pe cînd primeam cadoul de Paști — constînd din mobilier școlar — din Austria, din partea Societății de în-ajutorare a saxonilor din Transilvania. Ne-a fost mai mare rușinea”.

De fiecare dată cînd s-a petrecut o asemenea rușine — spargerea geamurilor școlii — a fost anunțată Poliția. Dar, pînă în prezent, nu s-a luat nici un fel de măsură. S-a constatat, s-a promis că se va face și se va drege, și... atît.

Bănuielele personalului școlii se îndreaptă nu asupra țiganilor din Turnișor, ci asupra unor foști elevi, niște zurbagii care au primit degeaba diploma de absolvire a opt clase. „Sub paravanul răutății țiganilor se ascund multe rele ale românilor. Și nu se simte prezența Poliției în Turnișor, care e parcă uitat de lume” — ne spune d-na directoare Vilceanu.

„Traficul rutier pe Șoseaua

Alba Iulia — ne mai spune directoarea — e foarte intens, iar traversarea acesteia este un permanent pericol pentru copii. În toamnă a fost accidentată o fetiță din clasa a II-a. Sărmana, i-au fost amputate ambele picioare... Rugăm Primăria și Poliția să instaleze un semafor la intersecția Șoselei Alba Iulia cu str. Eduard Albert Bielz (fostă „CAP Zorile”. Și, pînă atunci, în orele de vîrf să fie postat în această intersecție un agent de circulație”.

Conducerea școlii, corpul profesoral, adresează părinților celor 725 de elevi rugămintea să vină mai des pe la școală. Și încă o rugămintă este adresată de d-na Ogneru Inge patronilor barurilor din Turnișor: să nu-i mai primească în aceste localuri pe copii, chiar dacă, deocamdată, beau numai suc. Căci așa se creează deprinderea minorilor de a frecventa barurile și restaurantele...

Ovidiu TOMULEȚIU

P.S.: Ca știre de ultimă oră, aflăm că Poliția, dînd dovadă de o remarcabilă promptitudine, i-a depistat pe făptașii actului de vandalism comis asupra Școlii generale nr. 10 din Turnișor. Derbedeii se numesc: Ghimpu (!!!), Teușan, Pirvu și Rusu — elevi în clasa a VIII-a a școlii „asediate”.

Adresăm felicitări Poliției, iar făptașilor un „să vă fie rușine!”.

(O.T.)

ȚARA

Mancurții mă birfesc că nu-s la cale,
Șovinii mă birfesc că stau la zdup —
Imperiul se clatină din șale,
Căci duhul nu se-ășează pe calup.

Voi fi avînd vreun păcat de moarte,
Să fie un păcat într-adevăr?
Că-am vrut și neamul meu să aibă parte
De apă, de pămînt, de-un colț de cer...

Mancurții mă somează cu injurii,
Șovinii — cu omoruri sîngerii,
Imperiul își șterge latul gurii
De singele vărsat în colonii.

Iar eu nu am decît numai o viață,
Decît o țară ce nu vreau s-o pierd,
Decît copiii așteptași la față,
Pe care-abia mai prind să fi dezmierd.

Mancurți, șovini și alte cozi de sfoară,
Minați de timp, oricum vor dispărea,
Dar viața nu mi-e viață fără țară,
Or, țara e și fără viața mea.

Leonida LARI

Absență

Pentru citeva zile, cucuvelele speriate și-au îngropat în dosul perdelelor groase de la Cotroceni bucuria de a sărbători Sfintele Paști. Au simțit că le ia cu frig și umbrele lor se zbăteau a neputință, pentru că lumea le-a uitat cu desăvîrșire. Ocrotitorul președinte, supărat, nu a scos citeva zile capul în lume. A fost una din personalitățile care au lipsit cu desăvîrșire din ochii și mințile românilor. Așa că binecunoscutul zîmbet larg s-a transformat într-un rictus.

Discursul către pereți și către cucuvelele zburlite nu a fost aplaudat decît de o jumătate din garda personală, cealaltă jumătate fiind în piață cu mulțimea care îl ovaționa pe monarh. Supărarea domnului președinte a crescut și mai mult în momentul în care a surprins citeva cucuvele făcîndu-și pe furis valiza, pentru a pleca spre alte adăposturi mai sigure. O clipă președintelui i-a fugit, și lui, gîndul la valiză... La multe s-ar mai fi gîndit dînsul dacă strigătele multîmii nu i-ar fi lovit dureros timpanele, eu: MAIESTATE, NOI TE VREM, LA PALATUL COTROCENII!

Dan Ioan BOGDAN

VA OFERA

MAȘINI DE COPIAT/SECOND-HAND/

AGFA X 29
AGFA X 2

TELEFOANE ERICSSON
/SECOND-HAND/

FAXURI JAZZY

TONER
HIRTIE
PIESE DE SCHIMB

INFORMAȚII

TEL/FAX: 92/413556

În vara anului 1945, un grup de tineri din Valea Jiului (Petroșani, Vulcan, Lupeni), dar și din alte județe, uniți în cuget, am organizat și pus în funcțiune o formațiune de luptă anticomunistă și antisovietică. Organizația a purtat numele de „ROMANIA FIREASCA”. Sediul îl aveam la Petroșani, în locuința inimosului Baci Nicolae, inițiatorul și conducătorul mișcării precum și redactorul ziarului cu același nume.

Scopul formațiunii „ROMANIA FIREASCA” era înlăturarea comunistilor și a comunistului din România, crearea și consolidarea unei democrații reale, fără nici un fel de discriminare între cetățeni, indiferent de origine etnică, religie, clasă socială etc. Ca atare, din organizație puteau face parte toți doritorii de libertate și dreptate socială, toți cei care dezavuau „ciuma roșie” (marxistă).

Ne-am propus ca în termen de circa 10 ani (deci pînă în 1955) să organizăm populația pe întreg teritoriul țării, cu atragerea de partea noastră a forțelor armate. Urma să determinăm formațiunile de partizani din munți să abandoneze lupta armată (care era

„România firească”

supusă eșecului) și să se alăture „ROMÂNIEI FIREȘTI”, pentru ea, uniți, să putem da lovitură de grație trădătorilor de țară. Cuvîntul de ordine era evitarea pătrunderii în rîndul nostru a legionarilor paukeriști, care, pentru un blid de linte și-au trădat țara, trecînd baricada în partea comunistilor.

Sistemul de organizare era celular. Fiecare celulă avea 5—7 membri, care se cunoșteau bine între ei. Legătura între celule se făcea prin cite un singur om, pentru asigurarea secretului organizației.

Am preconizat acest sistem (hotărîrile erau luate de biroul colectiv) deoarece am constatat că populația nu era unită, nu cunoștea metodele teroriste ale comunistilor ce se puseseră în slujba unei puteri străine, hotărîte să ne jefuiască. Ceea ce s-a și întimplat: populația a fost pauperizată, iar ocupanții și slugile lor s-au îmbuibat.

În luna august 1945 s-a tipărit ziarul „ROMANIA FIREAS-

CA”. Publicația formațiunii noastre era un mijloc de luptă anticomunistă, prin care înteam realizarea obiectivelor propuse. Distribuirea ziarului se făcea de la om la om, prin depunerea în cutii poștale și prin alte mijloace. Apariția lui se făcea odată la 10—15 zile, sub conducerea lui Baci Nicolae.

Condamnarea la moarte n-a fost executată

De remarcat că toți membrii organizației „ROMANIA FIREASCA” s-au angajat la o muncă asiduă, pentru a atrage cit mai mulți aderenți, dar numai oameni corecți, pe care se putea conta.

În decurs de un an devenisem o formațiune solidă, cu mari perspective. Dar! Există și un dar... Prin iunie 1946, la Arad a fost deconspirat un delegat al „ROMÂNIEI FIREȘTI”, pe cînd distribuia ziarul nostru. A fost arestat. Au căzut atunci șapte camarazi. Ei au fost judecați de Curtea Marțială din Sibiu. Sentința a fost publicată de ziarul comunist din Sibiu, „România Viitoare”, nr. 221/29.09.46. Baci Nicolae a fost condamnat la 8 ani muncă silnică, Văideanu Aron, Chirilă Ion, Cirstoiu Mircea — la cite un an închisoare, Klein Silviu — la 5 ani muncă silnică, Krasznic Iosif — la 2 ani și Năpău Aron — la 6 luni închisoare.

Cu toate acestea, activitatea noastră nu s-a întrerupt. Ziarul „ROMANIA FIREASCA” a continuat să apară, mai rar — o dată pe lună.

Prudența pe care o manifestam față de legionari era justificată. Funcția de șef al securității din Lupeni era deținută de un anume căpitan Cosma, fiul unui preot din zonă. El a fost angajat la „Viscoza Română” înainte de 23 august 1944. Era un legionar pătimaș. În perioada cînd legionarii deținuseră puterea îi bătea cu sălbăticie pe muncitorii de la „Viscoza Română” pentru te miri ce motive. În

ianuarie '41, împreună cu alți legionari din Valea Jiului au arestat peste 50 de persoane, care urmau să fie executate în noaptea de 21/22. Ea eram ofițer în Batalionul 9 Vinători de Munte, din Vulcan. Am primit ordin să anihilez rebeliunea legionară din zonă. Am reușit să îndeplinesc ordinul, fără vărsare de sînge, printr-o diversivune. Cei condamnați la moarte au fost eliberați. Legionarii nu mi-au iertat această acțiune. Urmăreau să mă ucidă. În decurs de 30 de zile următorii mei au fost arestați. Am cerut procuraturii — care a acceptat — ca aceștia să rămîna în stare de libertate, cu obligația să-mi asigure... paza. Orice mi s-ar fi întimplat, ei ar fi răspuns cu viața. Am fost păzit de legionari pînă la începerea războiului.

Timp de doi ani, după arestarea lui Baci Nicolae, a continuat activitatea formațiunii „ROMANIA FIREASCA”. Pe la mijlocul lunii iulie '48 am fost percheziționat la domiciliu de căpitanul Cosma. Am fost arestat și zvrilit într-un beci la securitatea din Lupeni. Apa, plină de murdărie, îmi ajungea pînă la glezne. Era întuneric bezna. Nu aveam nici pat, nici scaun, doar un parcan de beton pe care mă puteam așeza. Timp de șase săptămîni am fost ținut acolo.

În același timp cu mine a fost arestat omul de legătură al unei celule de luptă, mine-rul Florea Anton. Acesta, cu toate supliciile la care a fost supus, a avut tăria să nu-și divulge camarazii. Noi doi am declarat că „nu ne cunoaștem”. Securitatea n-a putut demonstra, din lipsă de probe, „vinovăția” noastră. În mod normal ar fi trebuit să fim eliberați. Dar am fost duși la închisoarea din Petroșani.

La finele lui octombrie '48 am fost dus din nou la sediul securității din Lupeni. Am fost închis în mansarda clădirii, deasupra biroului comandantului securității. Clădirea avea o puternică rezonanță. Într-o zi atenția mi-a fost atrasă de o convorbire telefonică între căpitanul Cosma și cineva din exterior. Foarte atent, am reținut răspunsurile căpitanului Cosma: „Da, l-am adus. Este aici. În seara asta, la Dealul Mare”. După o mică pauză: „Extra-

ordinar, totul era pregătit. Da, mîine îl trimt înapoi la penitenciar”. Mi s-a făcut părul măciucă. Era vorba despre mine. Eram singurul arestat din clădirea Securității. Se pusese la cale uciderea mea. Clasică „încercare de evadare de sub escortă”.

Imediat după convorbirea telefonică am fost chemat jos, în biroul lui Cosma și anchetat. Dialogul a fost scurt, și redau din memorie: „Spune banditul, unde-s armele și munițiile? Nu spui? Las' că spui tu imediat!” Dintr-o cameră vecină și-a făcut apariția un ticălos, pe nume Busneac Constantin. Cosma a repetat: „Unde-s armele și munițiile? Hai, spune!” Am știut că nu voi fi ucis. Am replicat: „Vorbiți de armele și munițiile pe care le-am capturat de la voi, legionarii, în ianuarie '41? Îs lămurit, împușcați-mă!” M-am stropit la Busneac Constantin: „Tu căcatule, ți-ai trădat și țara și pe legionarii tăi! Acum vrei capul meu. Nu-l vei avea!” Cei doi înmurmuriseră. A doua zi am fost depus la penitenciarul din Petroșani.

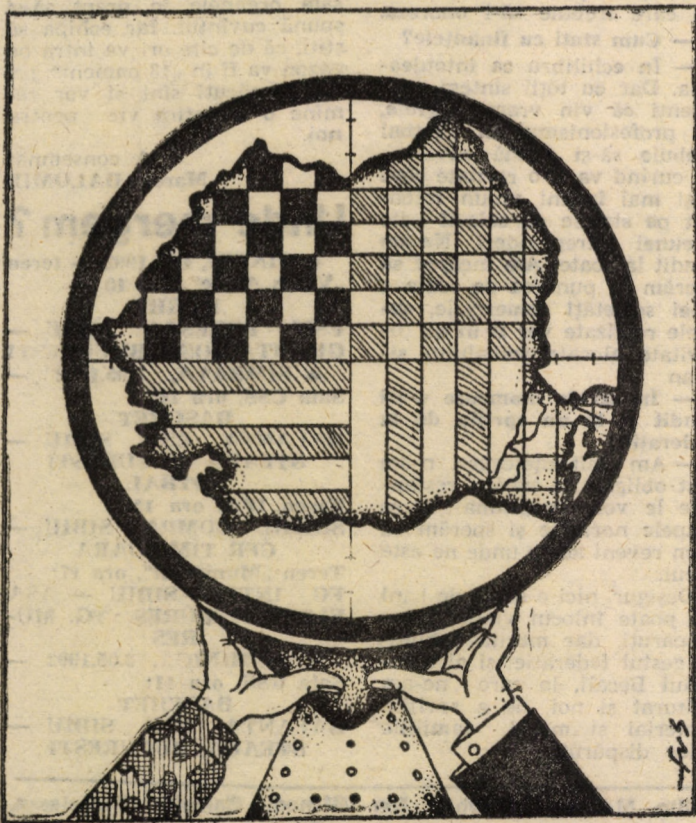
Epilog.

Au trecut 44 de ani de cînd am fost condamnat la moarte. Nu am putut dezlega multă vreme misterul salvării mele. Pînă într-o zi, cînd enigma s-a dezlegat de la sine: citind revista „Magazin istoric”, din august 1991, la pagina 55 am aflat că un anonim l-a sesizat telefonic, în miez de noapte pe Petru Groza că la Comitetul Central se petrec lucruri dubioase, pentru care premiul (Petru Groza) va da socoteală. Groza s-a deplasat la fața locului unde a aflat că Ana Pauker, Vasile Luca, Iosif Chișinevschi și Theohari Georgescu — aflați în ședință — au hotărît suprimarea a 6500 de deținuți politici — majoritatea fiind intelectuali „conservatori, reacționari, dușmani ai poporului”. Petru Groza i-a convins, după aprinse discuții, să renunțe la intenția lor. Argumentul lui a fost că „operațiunea” va încurca politica tovarășului Stalin. Doar așa Ana Pauker et comp., au renunțat.

Menționez că înainte de sinistrul an '48 am mai fost condamnat la moarte, odată în toamna anului 1939 și a doua oară în noiembrie 1944. Dar soarta a vrut să scap de toate cele trei condamnări la moarte.

Vasile GIURGIU

— veteran de război —

Tele... „obiectiv” (cu bătaie lung...)

PUBLICITATE PUBLICITATE PUBLICITATE PUBLICITATE

Firma „HERCULES“ Sibiu

str. Costache Negruzzi nr. 8,
telefon 92/43 24 11,

EFFECTUEAZA săptăminal transport de persoane
ROMANIA — GERMANIA și retur.

Firma facilitează obținerea asigurării medicale.

— 89 —

S.C. „FLORIO“ S.R.L. BRAȘOV

Str. Calea București 74, SC.B. Ap. 1

Relații la telefon 921/4 19 77

Certificat de înmatriculare 108/103/16.01.1992

— NOU —

Funcționează în BRAȘOV Jocul de Ajutorare-În-
trajutorare, cu 1 000 lei, se pot câștiga 5 000 lei.

ACȚIUNILE SÎNT NELIMITATE:

● cu 2 000 lei se pot câștiga	10 000 lei
● cu 3 000 lei se pot câștiga	15 000 lei
● cu 4 000 lei se pot câștiga	20 000 lei
● cu 5 000 lei se pot câștiga	25 000 lei
● cu 6 000 lei se pot câștiga	30 000 lei
● cu 7 000 lei se pot câștiga	35 000 lei
● cu 8 000 lei se pot câștiga	40 000 lei
● cu 9 000 lei se pot câștiga	45 000 lei
● cu 10 000 lei se pot câștiga	50 000 lei

Vă așteptăm!

(228)

S.C. SALUBRIS S.A. SIBIU

cu sediul în Sibiu str. Valea Mare nr. 6,
instituie o LICITAȚIE PUBLICĂ

pentru construirea unui GRUP SANITAR

cu spații conexe pentru activități de

florărie și

produse igienico-sanitare,

în Piața Featrului din Sibiu.

De asemenea atribuie în locație de gestiune GRU-
PURILE SANITARE situate în străzile:

● Nicolae Iorga

● Parc Sub Arini

● Piața Rahova

precum și PARCĂRILE situate la:

● Aeroport

● Gara mare

● B.J.A.T.M.

● Piața 6 Martie

● Piața Griviței

● str. Rîului

● str. Malului

Licitația va avea loc în data de
6 MAI 1992 LA SEDIUL SOCIETĂȚII. Partici-
panții la licitație vor achita la caseria unității o ta-
xă de participare de 1 000 lei.

Informații suplimentare la tel. 41 32 52.

(227)

VINZĂRI-CUMPĂRĂRI

● Vind computer IBM-XT.
Preț negociabil 180 000 lei. Te-
lefon 92/43 24 01. (670)

● Vind pendulă antică din
anul 1640, în stare de funcțio-
nare. Telefon 42 56 58. (673)

● Vind computer PC porta-
bil (Laptop) 80286, 12 MHz, 1
MB RAM, 3,5 Discorive, 40 MB
Harddisc, acumulator sau re-
tea, diverse programe. Tele-
fon 42 90 41, orele 18—21. (671)

● Vind apartament 2 cam-
ere, confort I, Hipodrom IV.
Telefon 47 30 33. (655)

DIVERSE

● Vă invităm în Germania
cu autocarul, în datele de 13,
21 și 31 mai. Preț 11 000 lei.
Telefon 44 46 48. (666)

● TAVI REISEN transportă
persoane și marfă la Köln. Ob-
ține asigurare medicală. Tele-
foane: 92/43 11 57; 43 12 95.
(658)

● STAR SIB — Magheru 8,
telefon 41 51 03, organizează
transport persoane TURCIA:
2, 9 mai, GERMANIA: 4, 8 și
12 mai. Prețuri avantajoase.
(660)

BRavo S.A. organizează
excursii la ISTANBUL
în 6, 13, 20, 27 mai; în
CHINA, THAILANDA în
lunile mai, iunie 1992. Tel.
42 77 02, 43 42 54. (M.P.)

SC „BRINDUȘA“ vinde
pe bază de comandă:
— TV color „Nei“; frigide-
re, congelatoare; mașini
de spălat automate, combi-
nă frigorifică, compusă din
congelator 4 sertare și frigide-
re capacitate 260—300
l. Telefon 44 33 95. (M.P.)

Eliberarea tichetelor de carburanți, către posesorii de autoturisme

Eliberarea tichetelor de carburanți către posesorii
de autoturisme se face în condițiile arondării auto-
vehiculelor astfel:

Autovehicule Gr. 1 Sibiu — Stația Peco 1 Sibiu

Autovehicule Gr. 5 Sibiu — Stația Peco 1 Sibiu

Autovehicule Gr. 2 Sibiu — Stația Peco 2 Sibiu

Autovehicule Gr. 3 Sibiu — Stația Peco 3 Sibiu

Autovehicule Gr. 4 Sibiu — autoturisme, moto-
rete și motociclete — Stația Peco 5 Sibiu (Aeroport)

Zona Cisnădie — Stația Peco 6 Cisnădie

Zona Agnita — Stația Peco 7 Agnita

Zona Mediaș — Stația Peco 8 Mediaș

Zona Copsa Mică — Stația Peco 10 Copsa Mică

Zona Dumbrăveni — Stația Peco 11 Dumbrăveni.

Eliberarea tichetelor se face pe bază de certificat
de înmatriculare și a buletinului de identitate a ti-
tularului — numai pentru autovehiculele înmatri-
culate în județul Sibiu.

Nu se eliberează tichete pentru:

— autovehicule înmatriculate în alte județe

— autovehicule noi cu factură sau act vamal sau
pe bază de act de vânzare-cumpărare.

Nu beneficiază de cote bonificate autovehiculele
utilizate de către agenții economici cu capital privat
și orice alt autovehicul înregistrat de către instituții
sau firme particulare.

Tichetele sînt valabile și se onorează la orice stație
din țară.

Eliberarea tichetelor se face începînd cu data de
6 mai.

Program de funcționare 9—17.

Ec. GRUNCĂ NICOLAE

Șef Serviciu Desfacere

— 229 —

Ne vom apăra șansele cinstite și corect pînă la capăt!

Discuție realizată cu GELU LEICU, președintele clubului de fotbal F.C. INTER SIBIU

— Deci, domnule Leicu ce
fac băieții?

— Încercăm să trecem peste
necazul ce ne-a lovit. Este
greu, așa ceva nu se poate
uita repede. Noi, trebuie să
continuăm ceea ce am început,
echipa de suflet a sibienilor
nu se dă bătută. Acum sînt la
Păltiniș, i-am vizitat, sînt mul-
țumiți de condiții, încercăm o
recuperare rapidă fizică și
psihică, jocurile din campio-
nat nu le putem amîna la ne-
sfîrșit.

Vor cobori în 2 mai, cînd la
orele 17 am perfectat un ami-
eal cu ASA Electro Mureș, în-
cășările vor fi donate familii-
lor celor dispăruți.

— Să dăm crezare zvonuri-
lor, privind întărirea echipei
cu piese din afară?

— Nu, toți au necazurile lor.
Dinamo are doi jucători acei-
dențați (Matei și Cristea) un
lot pe mîchie, iar Fulga este
primit oricînd, dar fără a ne
pune condiții legate de dezle-
gare. Ne este de mare folos,
dar dragoste cu sila nu se
poate.

— Ce este cu Viorel Jurcă?

— Este, cred, la Pitești, unde
are și familia, dacă își va gă-
si echipa noi îi dăm dezlegare
fără condiții, așa cum am
procedat și cu Laurentiu. Este
corect să facem ceva, pentru
cei care au fost ani buni ală-
turi de echipă la bine și la
greu.

— Deci, vă bazați pe forțe
proprii?

— Ce altceva putem face.
Echipa trebuie să depășească
acest moment critic. Toți com-
ponenții lotului au primit a-

viz medical favorabil (ultimii
fiind Mărgărit și Ritli), la ca-
re se vor adăuga cei tineri:
Niculescu, Popa Cătălin, Maș-
ea și Lucian Rareș.

— Este greu să depășiți acest
moment?

— Cred și eu. În ultimul
timp necazurile s-au cam țiu-
nat scai de noi, dar nu vom
renunța ușor, ne vom apăra
corect șansele, fără mila ni-
mănu, echipa are un blazon
pe care trebuie să-l onoreze.

— Cum stați cu finanțele?

— În echilibru ca întotdea-
una. Dar eu toții sîntem con-
știenți că vin vremuri grele,
că profesionalismul în fotbal
trebuie să-și spună cuvîntul.
În curînd va fi o raritate cînd
veți mai întîlni vreun fotba-
list pe statele de salarii ale
vreunei întreprinderi. Ne-am
gîndit la toate. Am început să
lucram la punerea pe roate a
unei societăți comerciale, su-
mele realizate vor fi în exclu-
sivitate alocate fotbalului si-
bian.

— În aceste momente v-ați
gîndit și la un sprijin de la
federație?

— Am găsit înțelegere, n-am
fost obligați să jucăm, restan-
țele le vom programa în re-
etapele normale și sperăm că
vom reveni acolo unde ne este
locul.

Desigur, nici o sumă de bani
nu poate înlocui viața celor
dispăruți, dar merită sublini-
at gestul federației și al dom-
nului Becali, la care ne-am
alăturat și noi, de a sprijini
material și moral familiile
celor dispăruți.

— Deci, acum cu toate pin-
zele sus?

— Reluăm lupta în partida
cu echipa lui Cîrțu, pe care
sperăm s-o câștigăm și la care
aș face un apel la publicul si-
bian de a se întoarce pe sta-
dion; acum, mai mult ca ori-
cînd, avem nevoie de el.

— Eit despre tragedia accident,
descoperirea cauzelor ce l-au
provocat, eu zic să lăsăm deoparte
orice speculații și să lă-
săm organele în drept să-și
spună cuvîntul. Iar echipa să
știți, că de cite ori va intra pe
gazon va fi în „13 oameni“, cei
doi dispăruți sînt și vor ră-
mîne o amintire vie pentru
noi.

A consemnat
Marcel BALOMIR

Unde mergem ?

● VINERI, 1.05.1992 — teren

„Valea Aurie“, ora 10 —

RUGBY

CSM FORESTA SIBIU —

GRIVITA ROSIE BUCUREȘTI

● SIMBĂȚĂ, 2.05.1992 —

Sala CSS, ora 11:

BASCHEȚ

BALANTA CSU SIBIU —

STEAUA BUCUREȘTI

FOTBAL

Teren IPA, ora 11:

ȘOIMII COMPA SIBIU —

CFR TIMIȘOARA

Teren „Municipal“, ora 17:

FC INTER SIBIU — ASA

ELECTRO MUREȘ TG. MU-
REȘ

● DUMINICĂ, 3.05.1992 —

Sala CSS, ora 11:

BASCHEȚ

BALANTA CSU SIBIU —

STEAUA BUCUREȘTI